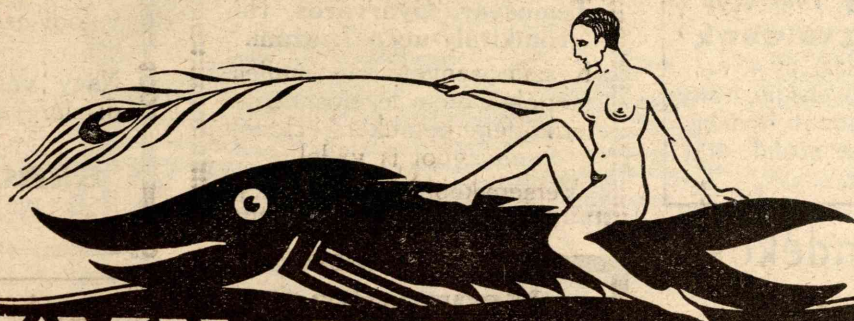

Árusítóinktól felvágott példányt nem fogadunk vissza!

VII. évf. 43. sz.

Timișoara, 1929 okt. 22

Ára: 20 lei, 3 kor., 8 dinár, 2 lira, 50 Groschen
Bucarestben 25 lei, Prix France 2 fr. 50 cent

IKAVIIAR

A MODERN ÉMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP.

Bestiák

— Eredeti akvarell festmény —

Fratii Györfly Testvérek

Műbutorasztalosok

Timișoara II. Rákási ut 4. sz.
Kész butorok: háló, ebédlő, leány
és uri szobák, valamint irodabe
rendezések készítése szolid árak
mellett.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoniu

órás és ékszerész-nél
Timișoara IV. Str. Ianču
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy
szertárban Belváros.

Speciális hajfestés,
ősz haját bármilyen színre garancia mellett
vállalok.

Vizondolálás, vasondolálás, manikűr és
bármilyen hajmunkák.

Női és férfi fodrászterem

TODOROV

Belváros,

Ferdinand mellett.

Str. Alba-Iulia 4.

Coway

Temesvár, Gyárvaros, Há
romkirály-ucca 7. szám.

Készíti szavatosság mellett,
mérték után a legelegánsabb
férfi fehérneműket. Hozott
anyagból is vállal.

Versenyképes, olcsó árak!

Megnősülne

járási székhely városában lakó
csinos, intelligens, jómodoru,
éreltséigizelt fiatalember, mozi-
tulajdonos, kinek havi jöve
delme 150 000 lei. Keresi azon
20-35 év közötti intelligens
leány, vagy elvált özvegy asz-
zony ismeretségét, aki üzleti
vállalkozásaihoz egy millió
lei hozományt adna. Levele-
ket „Közös cél” jelige alatt e
lap kiadóhivatala továbbítja.

Fizesse elő lapunkat,

mely hetenkint bő anyaggal s
illusztrációval szórakoztat, oktat.

Férjhez menne 30 éves,
önhibáján kívül elvált, gyermeke-
len, intelligens, csinos, fiatal asz-
szony, készpénzhozománnyal, kom-
plett, négy szobás lakással, kész
háztartással. Fix fizetésű hivatal-
nok emberek, esetleg jobb iparosok
teljes tárgyilagossággal megírt leve-
leit a kiadóhivatal továbbítja:
„Barna asszony” jelige alatt.

Megnősülne 48 éves
kereskedő ember, optikus, özvegy,
gyermektelen. Nem hozományért
nősül, de viszont abszolút szegény
nőt sem vehet el. Korához illő
özvegyek, esetleg elvált asszonyok
leveleit „Másodvirágzás” jelige
alatt a kiadóhivatal továbbítja.

38 éves pesti szörmekeres-
kedő, gyermektelen özvegy, meg-
nősülne. Keresi azon 35 évnél nem
idősebb hajadon, vagy gyermek-
telen özvegy ismeretségét, aki üz-
let vállalkozásához megfelelő ho-
zománnyal hozzájárulna. Leveleket
„Reális élet” jelige alatt a kiadó
továbbítja.

Arcápoláshoz való kozmetikai cikkeket nagy választékban beszerez-
heti **Parfuméria Antalóczy**, Timișoara, Szt. György-tér.

Ékszerek, drágakövek,

valódi ezüst és alpakka evő-
eszközök.

Nagy választék kínai ezüst
disztárgyakban. Saját ékszer-
műhely.

BRAUN SÁNDOR

IV., Kürtel tér 5.

Ügyes bécsi masszírozónő

fogad lakásán reggel 10-től
este 8 ig Nap és légfürdő!

AMALIE HAHN

BERLIN W 35 Potsdamerstr. 41/a

TERI

női divatterem, párisi modellek!
BUDAPEST IV., Petőfi Sándor-u. 10.

Gummi áruk

higiénikus toailette cikkek.

Árjegyzék ingyen!

„MEDIKUS” Berlin S. W. 68.

Alte Jacobst. 8.

Ingyen képek

— és lev. lapok —

A WITTIG & Co. HAMBURG 26

LUX

magán-detektív

BERLIN, POTSDAMER-ST. 73

Mindent tud, megfigyel, kinyomoz.

Skála János

f a s z o b r á s z

Timișoara IV., Strada Gelu 18

(Pacsirta-utca) (930, 3)

Butorfaragást, facsillárt, fa-
szobrot és disztárgyat készí-
tek a legfinomabb kivitelben

Hölgyek figyelmébe!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Zimisoara (Temesvár) Fabrica
Alea Dumbrovei Vadászerdei
ale 11

Folyószám: 1

Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank fiókjánál Timișoara

Egyes szám egész Romániában
20 lei. Bukarestben 25 lei

Jugoszláviában 8 dinár, Cseh-
Slovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 gar.; 2 lira; 2,50 fr. frank; 50 pf

Előfizetési ára Romániában:

Egész évre	—	—	950 lei
Fél évre	—	—	480 lei
Negyed évre	—	—	240 lei
Jugoszláviában 1/2 évre	100	dinár	
Csehslovák.	"	40 c. kor.	
Ausztriában	"	6 silling	
Németországban	"	3 márka	
Olaszországban	"	20 lira	
Magyarországon	"	9 pengő	

Külf. előfizetések külföldi f. szám-
láinkra fizetendők be. Magyar-
országiak postán, utalványon
küldhetik be.

Főszerkesztő:

DINNÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Művészeti szerkesztő:

GRUBER KÁLMÁN

Hirdetési tarifa: Hasábmilliméterenként 2 lei. Hirdetési díjak előre fizetendők. — Lapunkban megjelent novellák, regények és más közlemények átvétele, reprodukálása és előadása szigorúan tilos és bármely államban törvény szerint lesz büntetve

Meztelen fürdés, mint válóok

Németország, főleg Berlin a progresszív élet hazája, ahol az emberek, az élet annyira amerikaias lett, hogy azt ide való halandó hamar jában felfogni és megérteni nem képes. Ennek köszönheti Berlin óriási idegenforgalmát, ennek köszönheti fejlődését, de ennek köszönheti azokat a különös szokásokat is, amikkel ma még nem találkozhatunk szűkebb hazánk keretén belül.

A Motzeni tó ismert fürdőhelye Berlinnek, amely arról nevezetes, hogy több mint három hold területen hatalmas fürdőhelye van, amely bekerített részen belül magába fogadja azokat a fürdőzőket, akik testestől-lelkestől a német haladásnak me-rész harcosai. Ez a hely a szabad fürdő elnevezést kapta, mert ott csak azok fürdhetnek, akik kijelentik, hogy teljesen ruhátlanul fürdenek és a többi fürdőző meztelen-sége ellen semmi kifogásuk nincsen. Ez az utbaigazítás különben már a belépő je-gyekre is rá van nyomtatva. A fürdőnek máskülönben rendezes strandja van és mind-

azon kényelmeket biztosítja, mint bármely más fürdő. Mondani is felesleges, hogy a fürdő üzletnek is elsőrangú vállalkozás, mert pl. ez év nyarán csupán ezt az egyet- len fürdőt több mint hatszáz- ezer látogató kereste fel. Ha már most szemelött tartjuk, hogy Németországnak ilyen szabadfürdője meglehetősen sok van, tisztán fogjuk látni, hogy a német nép zöme elkerüli a nyárspolgári, u. n. illem- fürdőket. Az ilyen fürdőhe- lyeken nemre való tekintet nélkül bárki megfürödhet és akad is látogatója mindkét nembeli emberek közül me- glehetősen nagy számban és ki- vált a fiatalság hódol nagy- ban a fürdő házi szabályai- nak.

Cikkünk keretébe most egy érdekes eset kapcsolódik bele, amennyiben egy J. Karl nevű berlini tekintélyes ke- reskedő felesége válópert in- ditott férje ellen. A férj erre viszontpert indított és azért kérte a választ kimondani, mert felesége a motzeni sza- badfürdőnek rendezes látoga- tója, de alátámasztotta indo- kolását avval is, hogy fele-

ségének barátja van és tel- jesen elhanyagolja házastársi kötelezettségeit. Az asszony a bíróság előtt nem tagadta a fürdést és avval védekezett, hogy itt csupán egy Nacht- kultur-mozgalomról van szó, amelyet egy-egy társaság „Vissza a természethez” jel- szóval alakított és ennek a társaságnak ma már egyedül Berlinben több mint kétszáz- ezer tagja van. Az asszony azért is természetesnek tart- ja ezt a mozgalmat, mert azon a legelőkelőbb szemé- lyek is résztvesznek és a fürdőzés közben soha semmi erkölcsbe ütköző cselekedet nem történt. Erre különben a fürdő szabályai is szigo- ruan kötelezik a látogatókat. Az asszony előadta a bíró- ság előtt, hogy a fürdő ne- mes célt szolgál, mert ha erkölcstelen intézmény vol- na, a rendőrség bizonyára nem engedné meg működé- sét és annyi sok más hasonló fürdőt nem támogatna maga az állam. Különben is, fe- jezte be az asszony, az ilyen fürdőkben csak azok jelen- nek meg, akik tudják ma- gukról, hogy szép testük van

és nincs okuk testük hibáit eltakarni.

A bíróság mérlegelés alá vette mindkét panaszos védekezését és az asszony hibájából kimondta a válást. A bíróság ugyan azt mondta, hogy egy tisztességes, férjes nőnek, akinek nagy gyerme-

kei vannak, az ilyen fürdőket nem volna szabad látogatnia, de a válás kimondásában nagy szerepet játszott azon körülmény, hogy az asszonynak barátja van, tehát már ezért is ki kellett a válást mondani.

Rozovits Károly

Az elhibázott kezdet

Eredeti fordítás. Írta: PIERRE LEVEN.

Minden idegszáluk remegett egymásért. Fiatalok, erőteljesek és szépek voltak. Eljegyzésük óta nem kínálkozott alkalom az együttlétre. És ennek bizony már két hete. Ma végre elérkezett a várvavárt nap, anyukának el kellett mennie.

Elza mihelyt anyja lépteit a szalomban elhangzani hallotta, közelebb lépett Oszkárhoz és szenvedélyesen átölelték egymást.

A fiúnak ördögi gondolata támadt: miért ne vehetne jó adag előleget házastársi jogaira? Fejébe szállt a vér. Reszketett kissé, amikor Elzát magához szoritotta. Ahogy letültek, egy-két elutasítás után következett az, ami rendesen. Kezét szerelmese meztelen keblébe mélyesztette, a hónalj göndör hajzatával játszott s a ruhán keresztül derekát ölelte. Szájuk ezalatt csókolla, harapta, agyon nyomta, szűr-csölte egymást. Pillanatnyi nyugalom után Oszkár, most már térdelve, Elza egyik lábát vette kezébe s cirógatta bokáját. Elza hagyta. Előre merészkedett, elérte a lábikrát, majd a térdet. Nagy izgalomban nem tiltakozott, csak susogta:

— Ne! Oszkár! Ne!

Nem volt ereje, hogy jobban védekezzék. Ami energiája még maradt, görcsösen összeszorított térdébe gyűjtötte.

— Elza! Elza! sutlogta Oszkár.

A hang oly bánatos gyöngédséggel csengett, hogy a térdék kissé megnyitlak s a kéz előretört.

A kéz jó darabig ott maradt, az édes harapófogóba szorulva.

— Elza! Elza!

A harapófogó újból megnyitlak s a kéz feljebb hatolt.

— Elza! Elza!

A térdék szétváltak teljesen és a kéz egyszeriben elérte célját. Most, hol felnyitlak, hol bezárult gyors lö-

késekben a harapófogó. A kéz cselekedhetett kénye kedve szerint.

Egyéb nem történt. Oszkárnak nem volt bátorsága. Mialatt elégedetlenségében becületességét szidta, Elza becézgette és rossz embernek nevezte.

— Különös — gondolta Oszkár, — mindannyiuknak egy és ugyan azon szokászatuk van.

Szégyelte magát. Mi sem szégyenítőbb, mint célt hibázni, bármi legyen is az oka.

A következő napokon többször ismétlődött ez a játék és Oszkár a kritikus pillanatban mindig habozott.

Kérdés különben, hogy bele-

egyezne-e. Jegyesemen csak nem követhetnek el erőszakot? Semmi olyanra nem tanítottam, amit nem ismerne. Hogyan fogadná, ha most ismeretlen dolgokra térnénk át?

Egy este végre, amikor magukban sétáltak, ami egyébként nem fordul elő, valamivel nagyobb bátorság fogta el.

A sötétség eredményezte, hogy Elza a dédelgetéseket még készségesebben fogadta. Már várt rájuk. Nyilván egész természetesnek találta azt a dolgot is, amit Oszkár oly merésznek tartott...

Sokkal természetesebbnek talán, mint megengedi, hogy nyakát vagy vállát érintsem.

Oszkár tehát még előzőleg kérdezni is merte...

— Elza! Elza!

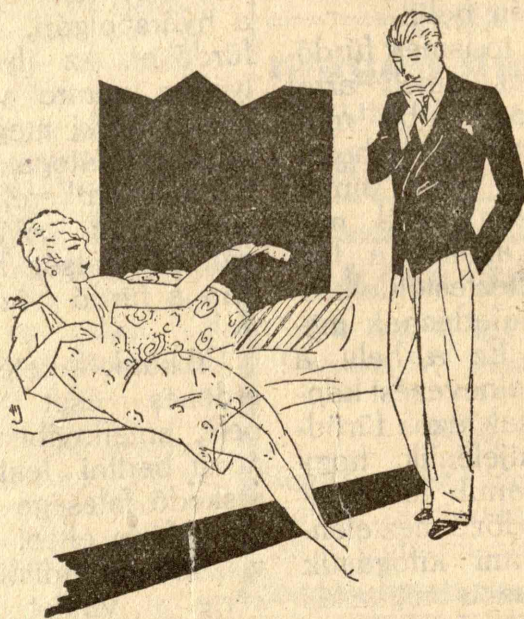
De a fiatal lány keze visszavándult. Elza elfojtott egy kiáltást s így szólt:

— Menjünk haza!

Pillanattal később még hozzáfüzte:

— Rosszul tette Oszkár, rosszul. Vegyen figyelembe engem! Szeretlem magát. Majd meglátja, ha a felesége leszek, de előbb nem.

— Micsoda logika, — gondolta magában Oszkár. — Vegyen figyelembe engem! De hát ugy van, rosszul cselekedtem. Ép a fiatal lányoknál kell a végén elkezdni.

...miért ne vehetne menyasszonyától jó adag előleget?

Tanács a házasulandó férfiaknak.*)

Írta: Salgó Magda.

Valamelyik keleti poéta ilyen tanítást ad a házasulandó férfiaknak:

Ha megnőszülsz keresd a feleséged kedvét, de ne hallgass minden szavára. Mikor az ur az első asszonyt teremtelte, egy bordát vett ki a férfi oldalából és mint tudjuk, az oldalborda mindig görbe és ha ki akarod egyenesíteni, törik de nem hajlik. Nyilvánvaló, hogy görbe az asszonyi természet is, bocsásd meg hát vétkeiket s ne dorgáld értük. És ne engedd szivedet haragra lobbaniránta, kényszerít ne használj soha, mert hiábavaló minden fáradság: nem kiegyenesíteni azt ami — görbe.

Ha nem fogadjuk is el a keleti bölcs tanítását az asszonyi természet görbe voltáról, mégis némileg igazat kell neki adnunk. Hogy két lény békében élhessen egymás mellett egy hosszú házasságon keresztül, a lehető legellenkezőbb természetűeknek kell lenniök. Így az egyik reménye enyhíteni fogja a másik kétségbeesését, s az egyik szorgalma kárpótlást nyújt a másik restségéért. A régi görög és egyiptomi államokban papok és papnők tanították a házasulandó ifjakat a házasságot misztériumaira.

Arra a kérdésre, hogy milyen asszonyt szeretnek legjobban a férfiak, valaki így felelt: Az érzékit, az ügyefogyottat, a szentimentalist s a számítót.

Az érzéki tipust lenézik a nők és savanyu arccal állítják, hogy az ilyen csak a férfiak alsóbbrendűségéhez szól. Pedig nincs egészen igazuk. Az ugynevezett raffinált, finomultabb nő is keres az érzékekre hatni öntudatlan módon. Az a hatás kézzelfoghatólag különbözik a paraszt típus érzékiségétől, ami természetes. Az ily finomultabb alakban jelentkező érzékiség lágyabbá teszi a nő hangját, nézését, intenzitást ad a nő hangjának, ha énekel, hajlékonyabbá teszi mozdulatait s megadja neki azt a nőies varázst, mely a férfit mindennél jobban lebilincseli.

Ehhez az osztályhoz tartozik

*) Bár e cikkel sok tekintetben nem értünk egyet, mégis közöljük, mert nem akarunk elzárkózni azon vélemények elől sem, melyek nem a mi álláspontunkat fedik.

Stuart Mária és Lady Hamilton, a híres Nelson kedvese. Ezt idealizálta a görög művészet Venusz alakjában, s ez marad örökre a művészet eszményképe.

Hidegebb testvérei talán rossz szemmel nézik néha s a háztűzhely mellett nem is a legkiváncsibb alak, de Páris almáját ő fogja elnyerni, amíg csak a föld lakóiban vér lüktet.

A másik az ügyefogyott, párját kereső nő, szintén megtalálja a párját, támaszát. A hideg üzletember határozottan ezt a típust keresi. Hízeleg hiuságának, hogy protezsálhatja, s kék szemű, kuszó növényhez hasonló tehetetlen portéka, aki soha egy önálló cselekedetre nem képes, olyan rabszolgává teszi ezt a hatalmas, pozitív embert, akár csak az előbbeni testvére.

A harmadik kategóriába a szentimentális nők tartoznak. Nem olyan élénkek, mint az első csapat, s kevésbé szelídek, mint a második. Sok nő lenézi az érzel-

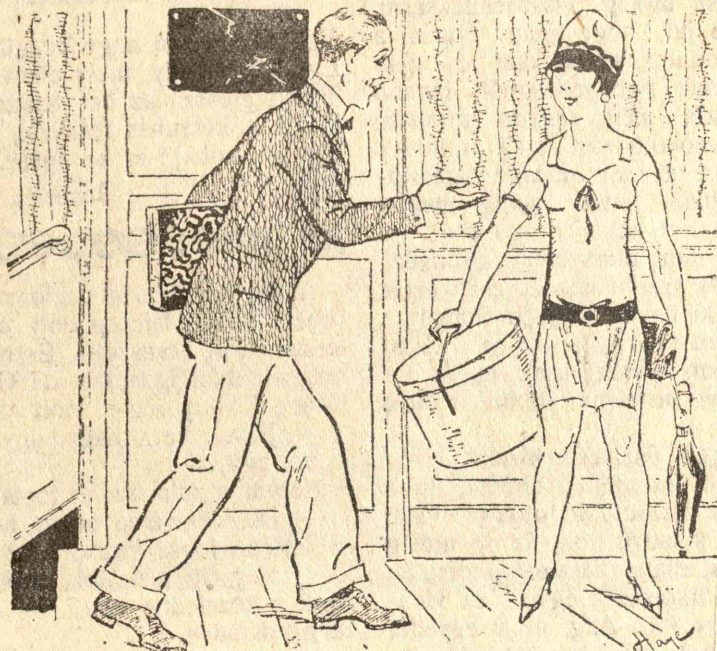
gős asszonyt, de szó, ami szó, a férfiak szeretik. Egyik nagy porosz regényíró azt állítja valahol, hogy a férfiakban több az igazi érzés, mint az asszonyokban. S annyi bizonyos, hogy a könnyeket hamarabb megbocsátja a férfi, mint az érzéketlenséget. Az a nő, aki az érzelmességet neveti, durvaság jelét adja és sohasem lesz a férfi kedvenc típusa.

A negyedik csoport a számító, hideg nő, nem hat a férfiak nagyobb részére, de a gyenge, ingadozó jellemű férfi hamar a hálójába kerül. Ez a legveszedelmesebb típus.

Ez a hely

a MIA
Krém
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács-
gyógyszertárában, Timișoara-Fabric,
kapható, de a hirdetést nem közöljük,
mert mindenki tudja, hogy a MIA
KRÉM-nek nem kell már reklám.

A masamód és az ügynök...

Életem első kalandja

— Csipkerózska fölébred. —

Kislány voltam még akkor, talán még tizenkét éves sem egészen. Gabi unokabátyámhoz aféle jópajtáság fűzött, ő ugyanabban az időben tizenhat éves kamasz volt, azt hiszem, hatodik gimnazista lehetett.

Erősen ki voltam fejlődve, növésben és alakban egyaránt, testem körvonalai már meglehetősen nekiizmosodtak és lábaim ugyancsak formásak voltak, legalább is Gabi el volt ragadtatva tőlük, egyre ezt hajtogatta, emlegette:

— Te Juci, te... — mondta mindig áradozva — micsoda stramm lábaid vannak... Ha az ember nem látná az arcodat, bizisten azt hinné, hogy egészen nagy lány vagy és komolyan mondom, hajlandó lenne...

De azt már nem mondta meg mire, hiába kérdeztem:

— Mire lenne hajlandó?

— Ezt hagyjuk, ez még nem neked való, túl fruska vagy még hozzá, — felelte sóhajva egyet és elkapta a tekintetét gömbölyű kis térdéről, amelyek illedelmesen egymáshoz bujva buktak elő rövid ruhám alól.

Főlöszleges mondanom, hogy a csókolódzás napirendben volt közöttünk, néha-néha meg is simogatott, ha most utólag visszaemlékszem, eszembe jut, hogy nem éppen a legártatlanabb szándékkal és nem éppen csak gyöngédségből, inkább én voltam még nagyon ártatlan. Mert a csókolódzást csak mintegy heccelődni és nevetni való társasjátékot vettem, amikor pedig megsimogatott, azt akkor nem tudtam be másnak, mint unokabátyi gyöngédségnek és szeretetnek és csak ezt is éreztem ki belőle: egyéb semmit.

De nem sokáig tartott ez a Csipkerózska-álom, egyszer csak, egész váratlanul és hirtelenül, de fölébredtem belőle én is.

Borongós, őszi este történt.

Hazulról mindenki elment, csak mi ketten maradtunk otthon. Gabi kissé túl jókedvű volt, mint utólag bevallotta, diákpajtásaival a délután folyamán likőriztek egyet, ez villanyozta úgy föl. Alig, hogy egyedül maradtunk és bezártuk magunk mögött az ajtót, nehogy valaki meglesse, hihetetlen vadsággal esett nekem és csókolt össze vissza és simogatásai olyan szenvedélyesek, olyan követelődzőek voltak, hogy megsértődtem és ellöktem magamtól.

Méltóságteljesen a szelonra telepedtem.

— Mit gondolsz, ki vagyok én?

— mondtam neki nem annyira meggyőződésből, de mert valahogy ilyenformán olvastam a titokban olvasott ponyvákban.

Dalok a kékruhás leányról.

A parfümös üveg.

Ugy szeretem a parfümjét, a csókját,
Az illatos, fehér, apró kezét
Ugy szeretem meleg szempillantását
És vágyva néző két sötét szemét.

Ugy szerettem, de szertefoszlott min-
A dal, a mosoly elhalt ajkán, [den,
A parfümös üveg összetört régen
És nincs többé kékruhás leány...

Vallomás.

Tudom költőnek nem születtem,
Nem annak nevelt az apám,
Ha egy-egy régi csonka dalnak,
Nótája ma a rimre hallgat,
Az nem költői tudomány.

Egy porszem a nagy világűrben,
Egy-két mosoly, mely elenyész,
Törött glossza az ősz haváról,
Dalok a kékruhás leányról,
Egy-két sóhaj: ez az egész.

Dinnyés Árpád.

Amint azonban a szelonra ültem, ruhám kissé felcsapódott és jóval térdeim fölé csuszott. Észrevettem, meg akartam igazítani, de Gabi valóságos könyörögve szólt rám:

— Juci... ne... hagyd így, olyan szép vagy...

Kezem a ruha szélét fogta.

— De megígéred akkor, hogy becsületesen fogsz viselkedni?

— Meg. Itt maradok, nem is megyek a közeledbe sem... — fogadta meg erősödve.

A ruhámat hát nem huztam le térdeimre, úgy hagytam, ahogy volt, fölcsapódva és úgy néztem rá.

Ő remegve, reszketve nézte.

És bennem önkéntelenül és mit sem tudva is, de fölébredt az ő Éva-ösztön, valami megmagyaráz-

hatatlan kacérság kerített hatalmába és ösztönzött arra, hogy többet, hogy még mutassak neki, hogy még jobban megreszkettessem.

Megfogtam újra a ruhám szélét és mosolyogva, egyre csak rá nézve, lassan följebb huztam.

Gabi oda volt. Szemei lábaim felé meredtek, arca tűzvörös lett, úgy könyörgött felém:

— Még... még egy kicsit — unszolt egyre s keze, jól láttam, nadragzsebébe tévedt. Akkor még nem tudtam semmi pozitívot, csak sejtés, gyanu találgatás volt minden, csak fantáziám működött még s mégis erre a mozdulatára, valahonnan messziről, könnyű szorongás indult meg bennem, összeborzongtam, amint szemeim csökönyszerűen arra a görcsösen a nadragzsebben babráló kézre néztek.

A ruhám alól lassan előtűnt, már látszott mezeten combom kis hófehér darabja is, harisnyakötőm, hófehér bugyim és nem tudtam megállítani a kezemet, hogy tovább ne menjem és mutassam neki, az a szorongás már egészen a hatalmába kerített, vitt, hajtott, hogy minnél többet adjak ennek az extázisban lihegő fiúnak és szinte odaszegeztem tekintetemet Gabi nadragjára, mely alá fantáziám nagy titkokat képzelt, amint láttam, hogy ujjai görcsösen viaskodnak valami különös, furcsa láthatatlannal.

Gabi már csak nyöszörgött.

Én is remegtem egész testemben és szinte fátyolba borult, üveges tekintettel néztem. Meri Gabi keze most hirtelen kirántódott a zsebéből, nadragja nyílásához kapott, az egy szempillantás alatt hirtelen teljesen szétnyílt és valami kemény, feszesen, dacosan bukkant ki fehérenműje megvillanó csikjai közül, valami... valami különös... valami borzasztó... valami iszonyatos, valami kéjes, valami gyönyörteljes, valami ijesztő valami... És eszméletlenül dőltem hátra a szelonon. Jó félóra mulva ócsudtam csak föl. Gabi mellettem térdelt és ijedten locsolt egy pohár vízből, amit a kezében tartott.

— Juci... Jucikám... mi bajod van?

Lassan fölültem és végigsimogattam kezemmel a homlokomat.

— Semmi... — feleltem neki hal-
kan és megegyeszer összeborzongtam.

Légyott a tárgyalóteremben

— Egy detektívönök följegyzései. —

Tegnap délből a villamoskocsin, egy krajcáros ujság olvasása közben, a következő apróhirdetés tűnt a szemembe:

„Szívem bálványa! Baj van!... Férfiem gyanakszik. A sz...ba nem mehetek többé. Ha találkozni akarsz velem, holnap légy ott a törvényszék II. számú tárgyalótermében. Epedve vár Mimósa.”

Hallatlan merészség!... Légyott a tárgyalóteremben! Szemérmeilem, vakmerő profanizálása annak a magasztos piedesztálnak, amelyről őfelsége a király nevében hirdeti a morált, az igazság ígét és megtoroljuk a bűnt! Tudtommal arra még nem volt eset, hogy házasságtörésben utazó titkos szerelmesek az igazságszentségben adjanak egymásnak találkozást.

— Na megálljatok! — mondok magamban. — A II. számú teremben én képviselem holnap a vádhatóságot. Kerüljete csak a kezeim közé!... Megmutattam az apróhirdetést a főtárgyalást vezető elnöknek is és elhatároztuk, hogy a gyönyörtiseges mákvirágokra nyilvánosan rápirítunk. Ma délelőtt, úgy tíz óra tájban, a tekintetes királyi törvényszék bevonult a tárgyalóterembe. Elfoglaltuk helyeinket és persze az volt az első dolgunk, hogy szemlét tartottunk a hallgatóságon. Zsufolt „ház” volt. Behallottuk a teremőr hangját, amint harsányan odaszólt a künnrekedt publikumhoz: „Ezen tárgyalásra már minden jegy elkel. Takarodjanak!” A legutolsó padban ült Mimósa, odasimulva szíve bálványához. Intek az elnöknek, aki jelentős szemhunyorítással felel. Ő is észrevette a párocskát.

— Hé!... Izé!... Az a vörösképi, szemüveges firma ott az ablaknál... Lépjen elő!...

Az a vöröshaju, szemüveges firma ingerülten felugrik.

— Hozzám tetszett szólani?

— Magához. Ne nagyon keresse magát, mert fogházörökkel hurcoltam elő... Hozza magával azt a kis ártatlanságot is: a maga Mimósáját,

— feleltem én.

A Mimósának nevezett hölgy mérgesen felpattant:

— Kikérem magamnak!... Hogy meri az ügyész ur azt mondani nekem, hogy „kis ártatlanság”?

— Pardon nagysád! Tévedni emberi dolog!...

A szerelmes pár a törvényszék sorompója elé áll

Az elnök: Nem ég ki a szeme nagysád?

A vörösképi: Elnök ur!

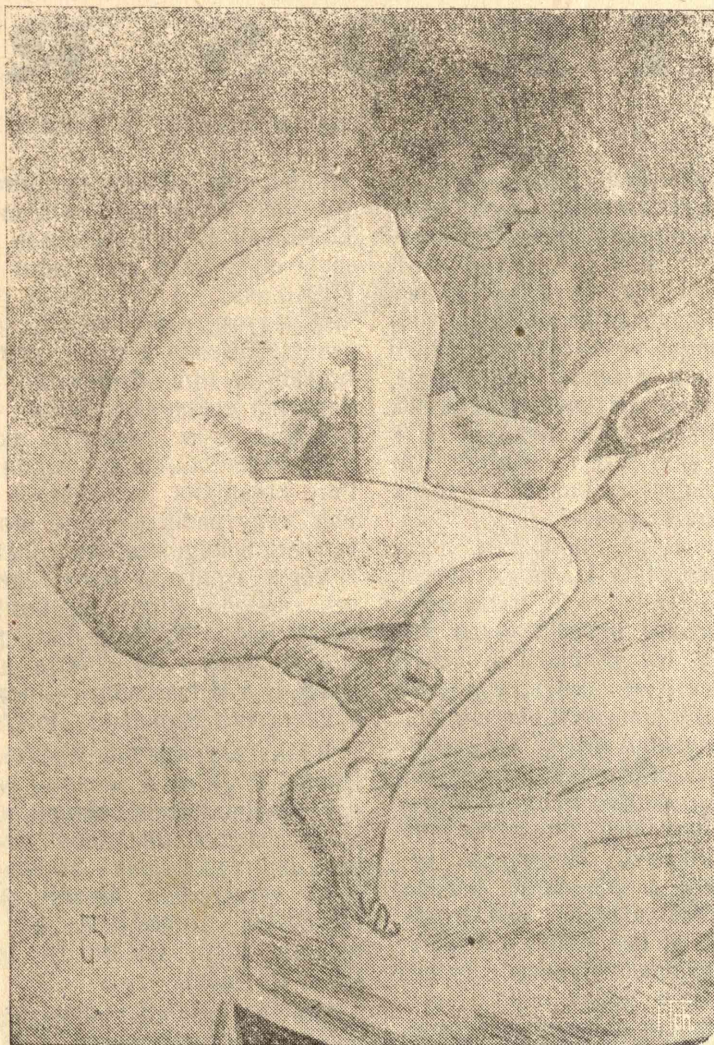
Az elnök: Maga csak hallgasson! Fogja be a száját, mikor én beszélek!

Mimósa: Ez már több a soknál! Megyek panaszra az igazságügyminiszterhez s ha ott sem kapok elég tételt, megyek a királyhoz!

A vörösképi: Igen, megyünk a királyhoz! Mégis csak hallatlan!... Így bánni tisztességes emberekkel!

Az elnök: Sohse komédiázzanak! Ismerjük már az eféle mókákat. Jól tudjuk, hogy miért jöttek ebbe a tárgyalóterembe.

A vörösképi: De kérem...

T ü k ö r

— Eredeti felvétel. —

„Szarvas” Kávéház és étterem. A Gyárváros legjobb szórakozó helye. Kitűnő konyha-italok! Váradi Aladár igazgató vezetése alatt esténként gyönyörű kabaré műsor

Az elnök: Semmi „kérem“... Süsse le a szemét! Szégyelje magát! Ha még egyszer itt látom magukat, elnöki jogomnál fogva, mindkettőjüket lecsukatom negyvennyolc órára... Megértették?... Most pedig pusztuljanak!

A vörösképtű: Bocsánat, elnök ur! Az elnök: Nincs bocsánat... Egykettő!... Indulj!

A vörösképtű: Gyertünk fiam!... Egyenesen a király elé...

Mimósa: Majd megmutatjuk mi az elnök urnak!

(El a vörösképtű karján.)

Az elnök: Figyelmeztettem a hallgatóságot, hogy csendesen viselkedjék, különben kiűritem a termet...

Most pedig fogjunk hozzá a tárgyaláshoz... Tekintetes királyi törvényszék! Kobalák Zsuzsánna, a vád szerint, feltörte urnője, Ladányi Viktorné szekrényét s onnan egy hat-ezer leit érő karkötőt ellopott... A mai tárgyalásra megidéztük a káro-sultat is... Kobalák Zsuzsánna!

Kobalák Zsuzsánna (előlép): Itt vagyok.

Az elnök: Sértett: Ladányi Viktorné!... Hol van?... Nincs itt?... Nem jelent meg?...

A teremőr: Instálom alásan nagyságos elnök ur, az imént Ladányi Viktorné nagyságát a kedves férjével együtt ki tetszett utasítani a tárgyalóteremből... Sirva mentek le a lépcsőkhöz.

Az elnök: Teringettét! Azt hiszem, bakot lőttünk!...

Egy alak a hallgatóságból: Én is azt hiszem, nagyságos elnök ur... Az a bizonyos Mimósa nem ide citálta szíve bálványát, hanem a polgári törvényszék II. számú tárgyalótermébe.

Az elnök: Hogy tudja?

Egy alak a hallgatóságból: Hihi! Hehehe!... Hogyne tudnám! Hiszen Mimósa szíve bálványa én vagyok. Már tuestünk a találkán.

Ez volt aztán a nagy meglepetés a nagy fiaskó után... Kellemetlen tévedés!

— Szegény Ladányiné!...

PIROS RÓZSA

— Francia novella. — Eredeti fordítás. —

A nagykereskedő pirospozsgás felesége, Ilonka asszony, szívdobogva, de nem tulságosan nagy lekiismeretfurdalással ment a légyottra. Mentése ezernyi volt. Öreg, kellemetlen férje, gyermektelen házassága, örömtelen ifjúsága, egyhangú, kedvetlen élete. Ilonka asszony úgy érezte, hogy szerelmi viszonyával senkinek sem okoz kárt, csak használ saját magának, mert már nem tudott, mit kezdeni ideges unalmával, életének meddő céltalanságával.

Heteken át készülődött a titkos pásztororára. Időt is akart nyerni, mert valljuk meg, egy tisztességes polgári asszony nincs nagyon felkészülve a ballépésekre. A fehérnemű szekrénye nyárspolgárian vastag vászonholmikkal van teli, holott a regényekből tudja, hogy légyottra habos, csipkés, csalánszövésű kombinében szokás menni. Stoppolt strimfli helyett meg finom selyemharisnya kötelező. Bocsánatot kértek, de attól a pillanattól kezdve, mikor Ilonka asszony elhatározta, hogy mégis el fog menni a rendez-vousra, ajtajának kilincsét egymás kezébe adták a szabó, cipész, manicure, pedicure sőt a zongora tanár is. Világfürdőbe szoktak így készülni az asszonyok, ahogy Ilonka asszony a találkára kitárolta magát.

A „Piros Rózsa“ pedig ezalatt

minden nap küldött egy virágcsokrot, mely olyan szép volt, mint egy költemény és egy szerelmes levelet, mely olyan szép volt, mint egy virágbokréta.

A légyott azért késett, mert a szabó elfussolta a ruhát, szét kellett bontani és újra összevarni. De ennek nem egészen a szabó volt az oka, hanem az asszony, aki nem tudta eldönteni, hogy vajjon direktoire kosztümöt csináltasson magának, vagy pedig elegáns, utolsó divatszerinti angolszászu ruhát.

Végre azonban, Isten segedelmével, elkészült minden és Ilonka asszony finom, japánmerített papiroszon, — melyet direkt erre a célra hozatott a Belvárosból — megírhatta a várva várt üzenetet: „Jövök“.

Ilonka asszony már egészen elfelejtette, hogy ez a szerelmi viszony egy újsághirdetésből támadt, amelyre kíváncsiságból, unalomból, szeszélyből válaszolt. Ilonka asszony, aki ilyen tervszerűen készült az urát megcsalni, apróhirdetés és poste-restante után ismerkedett meg a Piros Rózsaival.

Miután a belvárosi fodrásznál megondoláltatta aranszőke haját, el-sietett a rendez-vousra.

*

Mikor Piros Rózsa óvatosan be-

bujtatta az asszonyt a lépcsőházba, felvezette a lépcsőn és fölösleges óvatossággal kinyitotta a lakás ajtaját, Ilonka asszony görcsösen kapaszzkodott a lépcső karfájába.

— Nem, nem, hova gondol... Tisztességes asszony vagyok én és az is maradok.

A következő pillanatban már azt kérdezte:

— Ez a maga előszobája? Soha sem hittem volna, hogy ide egyszer be merjem tenni a lábomat. De a felöltőmet nem vetem le.

És ekkor az előszobában észrevett az ezüst gyertyatartóban két szál fekete viaszgyertyát, amelyek kísérteties, sárga lánggal lobogtak. Kérdőleg nézett Piros Rózsa-ra, aki ott állt lehunytt szempillákkal, mint egy primitív szent. Merészvívű, exotikus szemöldöke, sápadt arca, vékony ajka, még különösebb lett a fekete gyertyák lobogásában.

— Hallja... de különös ember maga... szólt Ilonka asszony nem-nek egész ártatlanságával. Piros Rózsa elmosolyodott, mint a szeráfok. Gyöngéden, fájdalmasan. És beszélni kezdett olyan hangon, amely az asszony eszébe jutatta az egyetlen kamara-zenét, amelyet életében hallott, amelynél nagyon unatkozott, amelyből csak a gordonka hangja tetszett neki, maga sem tudja miért.

Nem érdemes rádiót készpénzért vásárolni.

24 havi
bérlet után

INGYEN

az Ön bármelyik kiválasztott
2-5 lámpás, modern, legkittenőbb

RÁDIÓ

anódpótló és
hangszóró

Radio-Centrala Jenőhercegtér, Hitelbankpalota, Timișoara. Levelekre azonnal válaszolunk.

HUMOR

Egészen más!

— Mért akar elválni a férjétől?
— Mert a férjem a God Templár egyletben van.
— De hisz ennek inkább örüljön!

— Örüljek? Amióta a férjem abban az egyletben van, minden áldott nap tökrészezen hozzák haza, mert magán akarja kipróbálni az alkohol romboló hatását s erről majd könyvet akar írni, hogy a szerzői díjból kocsmauzletet nyithasson.

A trükk.

— Móric, mért adtad a kutyádat épp Sternbergnek el és még hozzá oly olcsón?

— Hát trükkel kell dolgozni, mert nála akarok legközelebb betörni.

Érthetetlen.

— Miért vagy az utóbbi időben oly lehangolt, Gizikém?

— Tudod kérlek, mióta a férjem megfogadta, hogy szolid lesz és nem mozdul el hazulról, roppant elhanyagoltnak érzem magam.

— Ezen a küszöbön túl — szólalt meg Piros Rózsa — kezdődik az én birodalmam.

Ezzel szétvetette a nehéz függönyt, amely a belső szobákba vezetett. Ez a szoba kárpittal volt bevonva. A közepén menyezetes ágy állt, amelynek selyem függőnye művészies redőkben hullt alá. Jobbról bronz vázákban borszesz láng lobogott. A falakon korbácsok meg egyéb furcsa formájú fa meg vastárgyak lógtak rendetlen összevisszaságban, az ágy bársonytakaróján pedig két fehér tearózsa hevert egymás mellett, mint két elsápadt szív.

Ilonka asszony azt nézte, hogy merre van az ajtó kifelé.

*

A diványon mellényben feküdt a férj és az estilapot olvasta. Ilonka asszony az uzsonakávéját szűrte.

— Lehetetlen, nevetséges! — kiáltott fel a férj bosszusan — amit ezek az újságok összefirkálnak!

— Miért mérgelődöl? — kérdezte hidegen az asszony.

— Nekem ilyeneket ne firkáljanak össze, nekem rémregényt ne találjanak fel!

Ilonka asszony felvette a lapot a földről és olvasni kezdte. El is olvasta végig. Azután így szólt:

— Ostobaság! Hazugság!

A férj ráduplázott:

— Ilyet beadni az olvasónak! Fekete gyászka-píttal bevont szoba, fekete gyertyák a fekete menyezetes ágy felett... egy másik Landru, aki meg akarja ölni mind az asszonyokat.

— Badarság! — szól az asszony.

— És hogy „Piros Rózsa” néven hirdet az újságokban és hogy sok asszony lépre ment.

A férj még néhányat fújt mérgében, aztán elcsendesedett, elszenderedett és csak a hortyogása hallatszott. Egyszerre csak fölkiáltott, mint akit üldöznek, felébredt, riadt szemekkel nézett körül a szobában, azután megtörölte a szemét és így szólt mosolyogva a feleségéhez:

— Képzeld csak, mit álmodtam.

Hogy nálunk volt a Piros Rózsa!

— Tévedsz, — felelte gyorsan az asszony.

P.

Öreg ember, nem vén ember...

Nem zenél!

Nem énekel!

Hanem beszél

olcsóságáról és kiváló minőségéről minden egyes férfi- és fiuöltöny, felöltő, télikabát, Trench coat, szőrmebunda, bekecs stb., melyek a legnagyobb választékban vannak raktáron.

Szenzációs kirakatok!

KINCS

Artur ruhaházában. Temesvár II., Andrássy ut. Telefon: 18-5

Az addig létezőt olyan tartalommal...

(10. folytatás.)

1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 26

veszett be ismét a csöndbe, mint amikor ráütnék a zongorára.

Ez is zene volt.

Tipikus tavasz-muzsika.

Tavaszi éjszakák szerelemhimmusza.

Bementünk a szobába és bezártam magunk mögött az ajtót.

8.

Lili becsavarta magát egészen a paplanba.

A falhoz támaszkodva néztem.

A szobában félhomály deiengett, mert nem gyújtottunk villanyt, csak a folyosó lámpája pislákol be ránk az ablak függönyén keresztül. Nézettem őt és gondolkoztam. Mit tegyek? Odabujjak melléje és csókoljam, simogassam, becézzem, amíg fölolvad szívós tartózkodása? Rárohanjak, szakítsam le róla a paplant, a ruhát és semmivel sem törődve, semmit sem bánva vegyem birtokomba erőszakkal? Vagy nem is volna szükség erőszakra, amikor látja, hogy ugys mindegy? Mert hát lehet ez a leány érintetlen? Lehet szűz? Aki már másodszor alszik velem, az idegennel szállodában?

Vagy egyszerűen fordítsak neki hátat, feküdjek le a másik ágyba és aludjak reggelig? Vagy...

Határoztam.

Hozzáléptem, lehajoltam és megcsókoltam a homlokát. Azután vettem a kalapomat és keztyűmet. Ljedten emelkedett föl.

— Hova mész?

— Megyek le a kávéházba... majd reggel értek jövők...

Megragadja a karom.

— Béla ne... ne hagyj egyedül...

— Mi hasznod van belőle, ha itt maradok?

— Maradj... szépen leülsz az ágyam szélére és mesélsz nekem, ameddig elalszom...

— Köszönöm szépen...

Kezem már a kilincsen van.

— Béla, ha elmész, én is elmegyek és reggelig az uccán fogok kóborolni...

— Elviszem a kulcsot.

— Kimászok az ablakon!

Kétségbeesett határozottsággal beszélt, szemei határtalan könyörgéssel és szeretettel rajongtak felém. Az asztalra dobtam kalapomat, keztyűmet, levetettem kabátomat és odaültem az ágya szélére. Megfogta a kezeimet és megcsókolta. Lehajoltam hozzá, két ka-

rommal átkaroltam őt, hogy éreztem a hátát és felső teste szorosan az enyémhez tapadt... csak a paplan volt közöttünk.

— Még mindig félsz tőlem?

— Nem.

— Látom levetkőztél...

Tényleg, ma levette a ruhát is és kombinében volt az ágyban.

Összezsókoltam a nyakát, az állát, a szempilláit, a szemöldökét és a fülcimpáját. Itt sokáig csókoltam és nedvesen. Pár perc múlva már mutatkozott a hatás is. Nyugtalan lett, nehezen lélekzett és el akarta vonni a fejét mellőlem. Nem engedtem. Könyörgött.

— Nem szabad Béla, nem szabad...

Kiszabadította fülét, most a száját csókoltam össze. Előbb hidegen türte, azután lassan visszaadta. Már egészen mellette feküdtem. Egyik combommal átfogtam borzongó testét. A másikkal is föléje kerültem. Combjai lassan szétváltak és én rajta feküdtem. De a paplan még mindig közöttünk volt és ajkaink még mindig szívták, tépték egymást.

A paplanon keresztül is éreztük egymás testét. Lihegve borzongtunk meg egymáson, éreztük zakatoló vérünk izzó lobogását, amint

Otthoni toilette.

Eredeti felvétel.

Ágytoll tisztítás

Mintafestés és
vegytisztítás

Müller Péter

Telefon: 5-29, 10-37
— Timișoara —

testünk minden egyes kis része villanyos árammal kapcsolódik egymáshoz. Egészen hozzáfeszültem, ő is hozzám, azután elengedtük egymást és újból, újra meg újra újból. Halántékom lüktetett, keményre feszült testem tehetetlen kinban vergődött, az ő ajka széle remegett, behunyta szempillái nyugtalanul vibráltak, halmái lázasan pihegtek. Tehetetlen kielégületlenségben vergődünk egymáson.

Megfogtam a paplant és le akartam húzni róla.

Egyszerre megelevenedett, kijózanodott és ijedt mozdulattal ragadt bele két kezével.

— Nem... nem...

— Lili... nem bízol bennem?...

Esküszöm, semmit, de semmit sem csinálok neked, ne félj, hogy megtörténne „az” akaratod ellenére, de érezni akarlak, csókolni akarlak, simogatni akarlak — egészen.

— Nem szabad Béla, nem szabad...

— Dehát ki, mi tiltja meg neked?...

Ne kérdezz... oh, hagyj békén, olyan nagyon fáradt vagyok...

Elengedtem és melléereszkedve csak a kezét tartva kezemben bámultam a menyezetre, hallgattam, hogy csendesedik le, hogy halkul pianóba ziláló lélekzetvételünk. Hirtelen éreztem, megrándul keze a kezemben, összehorzong válla mellettem, rám veti magát és fojtott, keserves sirásban tör ki.

— Lili, Lilikém, mi az, mi van veled?...

— Óh, miért is kellett megismernelek téged...

— De hát miért beszélsz így, bánod talán, tettem neked valamit?

— Nem, de...

Nem tud beszélni a könnyektől. Megsimogatom, lecsókolom könnyeit és becézgetem, babusgatom, mint egy kislányt.

— Béla...

— Tessék?

— Óh... úgy, annyira, olyan nagyon... — itt fölemelkedett, egészen kinyílt két szeme, úgy ragyogtak rám, olyan melegség áradt ki belőlük felém, hogy szinte nekem is könnyek gyűltek a szemembe a gyönyörűségtől és teljesen elhalálva hangját, mintha valamilyen titkos, nagy, szent dolgot mondana, lehelte ajkaimra: — olyan nagyon...szeretlek.

Odakünn hajnalodott.

A szürkesség lassan barnás árnyalatot kapott, azután zöldbe borult, később sárgába és végül rózsaszínűbe. Az ablakon színeket játszva foszforeszkált a függöny.

Mi még mindig átölelve tartottuk egymást és hallgattuk a csendet. Most hirtelen elbágyadtak Lili engem átölelő karjai és mellém csuklott a párnára eddig mellemre bujt feje.

— Fáradt vagyok...

Odanyultam az asztalhoz, megnéztem az órát.

— Háromnegyed négy!

— Aludjunk...

— Jó... de én itt alszom melletted...

Ismét fölriad.

— Nem, nem...

— De hát mitől félsz?

— Nem, ne haragudj, nem tőled, igazán nem tőled...

Szinte hiszterikusan simogatja meg kezemet. Belenéznek hosszasan a szemeibe, lesüti őket.

— Lili...

Nem felel.

— Lili... te saját magadtól félsz?

Egyetlen mozdulattal hátat fordít nekem és betemeti fejét a párnák közé. A rózsaszínű hajnalban mint a márvány világít felém gömbölyű, hófehér válla. Megsimogatom, azután hirtelen rábukom és eszeveszett dühvel szívom jószagú bőrét. Szívom, harapom...

— Béla... meglátszik... jaj... fáj...

De én nem bírok magammal. Harapom, harapom mohó, szomjas vadsággal, egy kéjenc örületével szívom, habzsolom a husát, egész testem remeg, ő sikoltoz, szemeim előtt karikák táncolnak, ő sir, az én szemembe is könnyek tolnak... nyöszörög, érzem számban a vér ízét...

Elengedtem.

Tehetetlenül, fáradtan, kimerülten, lengő lihegéssel, szinte eszméletlenül bukunk egymás mellé.

Künn napfényes reggelbe fordul a rózsaszínű hajnal. Léptek, beszéd hangja szűrődik felénk, ajtócsapkodások, valahonnan messziről kocsizörgés és autósziréna.

Fölriadunk.

Ránéznek. A vállára. Ő is.

A hófehér bőrön, azon a csodálatosan gömbölyű, párnás huson durva, kékeslila, vörösben uszó otromba folt éktelenkedik, közepén széles véraláfutással.

Nézi, nézi, azután rámnéz különös tekintettel, melyben a nehezeltetés csodálatos módon keveredik valamilyen macskaszerű asszonyisággal, majd ismét visszanez a vállára. Sokáig nézi, megsimogatja párszor, azután hirtelen ismét felém fordul, megfogja a kezemet, össze-vissza csókolja őket, hogy alig tudom kiszabadítani, elkapni őket és egy szenvedélyes mozdulattal udabujtatja bronzvörös fejét felém meztelen mellemre.

Érzem bőrömnön arca lehetetlen, halk finomságát, puhaságát és mintha minden idegszálam megmozdult, életre ébredt volna hirtelen, testem minden kis részét különös bizsergés járta át.

— Menj Béla, menj szépen lefeküdni...

Látom kombinéja alatt csodálatosan gömbölyű két halmát, amelyeken duzzadtan integettek a bim-bók, éreztem átfogó karjaimmal csipője ruganyos karcsúságát, a paplanon át is láttam combjai fátyolozott körvonalait, amelyek vad elánnal voltak egymáshoz szorítva és... és mégis csak megcsókoltam, betakargattam, megigazitottam a feje alatt a párnákat, még egyszer megcsókoltam a kezét, azután csak úgy ruhástól a másik ágyra vetetem magam.

Elaludni nem tudtam.

Az órám ketyegését figyeltem.

Lili hamar elaludt. Hallottam egyenletes lélekzetvételét.

Felkőnyököltem az ágyamra és átnéztem hozzá. A paplan az álláig föl volt huzva, finom kis arca felém volt fordulva, szempillái selymesen borultak szemeire, frissen ondolált haja kissé összekuszáltan süppedt bele a hófehér párnákba.

Az ablakon megjelentek a tűző nap első sugarai, átszűrődtek a függönyön és ezer ragyogó, ezer színben foszforeszkáló fényfolttal szórták tele Lili bronzvörös haját, gyönyörű kontrasztban arca hófehérségével.

Bosszankodva és gyönyörködve, szerelmesen és szomorúan néztem őt. Itt van mellettem, az enyém, ha kinyujtom a kezemet elérem — és mégis, régen, talán soha sem éreztem női magamtól ennyire messzire, ennyire megközelíthetetlennek...

Vagy... vagy számár vagyok?...

Mélyen, háborítatlanul alszik. A paplan alatt lassan, halkán piheg fiatal teste. Milyen forró lehet, mi-

ÁRVAI mos, fest, tisztít, Timișoara IV., Bem ucca 20. sz. Telefon 15—60.

lyen ruganyos és mégis milyen puha, párnás, gömbölyű...

Szamár vagyok?

Gentleman vagyok?

Uriember vagyok?

Ideálista vagyok?

Szerelmes vagyok?

Vagy egyik sem. Csak: ostoba?

Hirtelen lökéssel hátat fordítok neki, bevágom fejemet a párnáimba, még forgolódom, még hanykolódom, de azért lassan végre mégis elnyom az álom...

*

Lili fogja a kezemet és kelt föl, erre ébredtem.

Átnyult hozzám az ágyából és megrázott.

— Mi az?

— Valaki kopog az ajtón.

Már hallom én is. Fölugrom és odasietek.

— Ki az?

— Engedjete be, gyerekek...

Megismerem a hangját, Dudi az. Gyorsan kinyitom az ajtót és ők beviharzanak a szobába. Mert nincs egyedül, Szemiramisz is vele van és nagyszerű kedve van.

— Lusták, — szól ránk — persze biztosan egész éjjel... — egy kézmozdulatot tesz a kezével, a

milyent csak a férfiak szoktak használni egymás között és nagyot kacsint ránk.

Persze Lili rögtön tiltakozik.

— Ugyan hová gondolsz, hisz külön aludtunk...

Dudi is közbeszól:

— Tényleg, a másik ágyon is feküdt valaki...

Szemiramisz csóválja a fejét.

— Nahát Lili, tudd meg, nagy számár vagy... de te Béla, te egyenesen ostoba... — nekiesik Dudi-nak és össze-vissza csókolja.

(Folytatjuk.)

A márkí.

— Sajo Sándor rajza. —

Ahol szabad a házibarád!

— Népszokások a ghalla földön —

A kut ugy látszik internacionális tényező a falusi házasságok történetében. Akár Champagne, akár messzi Afrika, mindenütt a kut az oka mindennek; a kutat áldják, vagy a kutat szidják leányok és legények. Itt is a kutnál tart rövidke pihenőt a lándzsavető zebupásztor, ha lelopózik a trópusi alkonyat s ide jön vizért távoli nádkunyhók kacér virága, a ghalla leány.

Tehát áll a legény, lándzsájának dőlve s gusztálja a tarka gyülekezetet, mely ott tolong, gyuródik a szállagnyi csermely körül s melyből elég nagy a választék s elég könnyű a választás. Legalább is nem árulnak zsákba macskát. A leány, hogy a nagy tolakodásban be ne sározza egy szál ruháját, legtöbbször leveli azt is, s turbánt csavar belőle borzas hajzatára... Most a legénynek megtetszik bronzidomu válla, hajlongó dereka, vagy csepegőre zsirozott fürtös frizurája, mely utóbbi okvetlenül jómódnak a jele — ki eszményi, ki anyagi ideálokat űz — s odalép hozzá, mikor az már a korsóját telemerítette. Beszédbe kezd vele, elki-séri egy darabon s anélkül, hogy sokat kerülgetné a dolgot, rátér a tárgyra. Szépen kikerdezi, kicsoda, hogy hívják, hol laknak s milyen törzsből származik az apja. Azután egy napon ellátogat hozzájuk s a leány apját keresi. Végnélküli köszönések egész sora következik most, melyek mindenikét sűrű esetben hajlongások kísérik.

Végre mikor kölcsönösen meggyőződtek marháik, birkáik és kutyáik megnyugtató egészségi állapotáról, sor kerül a leányra is... El van-e már ígérve valakinek, vagy még szabad? — érdeklődik a legény.

— Még szabad — feleli az apa.

És evvel az ügy, illetve a tenni-való arra a napra be is van fejezve.

A legény elbucsuzik, üdvözléti mindazokat, akiről a köszönések során szó volt — egészen a kutyáig s azután hazaballag.

Pár nap múlva azonban megint megjelenik s most már az eset finánciális része kerül megtárgyalás alá. Mit kíván az apa a leányért? Ez a kérdés.

Mire a boldog ghalla-apa, kinek öt percig sem fő a feje a hozomány miatt, minden kerteles nélkül közli az árlistát. Ennyi kecske, ennyi szamár, ennyi méz, ennyi vaj, ennyi liszt. Egy kicsivel azonban mindig többet mond, hogy engedni lehessen, ha a legény sokkalanára...

És ha megegyeztek, a vőlegény elindul — mert ettől a perctől kezdve már vőlegény —, a kívánt holmik beszerzésére. De ugyanakkor a két apósna is dolga akad. A leány apja a rokonokhoz, ismerősökhöz látogat el s gyűjt össze ajándékokat leánya „kistaffirozására”, mivel a dupláját adja annak, amit ő a vőlegénytől a leányért kapott. A vőlegény apja pedig ezalatt menyasszonyvezetőt keres.

A menyasszonyvezető, megegyezik a vőlegénnyel abban, hogy ő lesz az asszony szeretője, alangéja, kit ghalla házítörvények szerint ugyanazok a jogok illetnek meg, mint a férjet. A házasságkötés után két nappal már be is költözködik a menyecskehez.

Mihelyt a vőlegény összehordta a menyasszony „árát”, megtartják a menyegzőt. Ez azonban nem áll egyébből, mint egy diszes felvonulásból s a lakomából. Nászmenetet alkotnak, melyben elől mennek a marhák, birkák, szamarak, a leány apjának ajándékai, azután lovon halad az alangé, karjai közt a menyasszonnyal, mögöttük a kölcsönös apák és a leány anyja, míg legutoljára marad a vőlegény, ki sipokkal, dobokkal felszerelt társaságban, barátai között lovagol. A barátok különben a fülsiketítő zenebona hangjaira úgy ordítanak, mint a hiénák. A vőlegény anyja, házuk előtt egy gyékényen ülve várja a fiatal párt. A gyékény körül rengeteg enni és inni való van felhalmozva, mit a vőlegény barátai hordtak össze, s melyet a vendégcsereg néhány perc alatt eltüntet. Ezek után az asszonyok beviszik a menyasszonyt a házba, a férfiak pedig az istállóba, vagy ha van, valamilyen más melléképületbe mennek s ott tovább isznak. Este felé azután, ha a mulatságnak vége van, a vőlegény és barátai beszállingóznak a házba.

Két nap múlva pedig, jön az alangé, az új pár meglátogatására. Most újra kezdődik a muri, esznek, isznak, majd este a férj szépen elmegy hazulról és mindig így tesz, ahányszor az alangé ur megismétli a látogatásait...

A férj azonban nem ereszi bunnak a fejét: második feleséget is vesz azokért a marhákért, melyeket az első felesége hazulról kapott...

Amennyire primitívnek látszik a ghalla frigy, annál tökéletesebb anyagi berendezkedésen nyugszik.

Az új feleségnek természetesen szintén megvan az alangéja, sőt ezenkívül még egy szabályszerű barátot is tarthat. De ez utóbbiról a férj — minek csináljon magának kellemetlenséget — nem vesz tudomást. Három-négy hónap múlva azonban megkérdi, ugy mellesleg a feleségétől, hogy rajta és az alangén kívül, van-e barátja. Az asszony pedig, mint ahogy tisztességes asszonyhoz illik, akinek nincs mit titkolnia az ura előtt — bevallja, hogy igen. Erre a férj — hisz nem vagyunk az ideges Európában — nem ránt revolvert elő, hanem kijelenti, hogy akkor neki még marhák, birkák kellenek!... Most az asszony, hogy megóvja a ház nyugalomát, este elmegy hazulról — a barátjához... A barát, gavallér ember, szó nélkül levágat egy birkát és a felesége — mert a barátnak is van felesége — bekeni meleg vérrel a barátnő homlokát, az arcát pedig vaj és szénporkeverékkel pingálja tele. Azután lóra ülteti, hátamögé köti a levágott birkát s kést ad a kezébe. Akivel most a barátnő utközbén találkozik, annak levág egy darabot a birka husából. Így az egész világ tanuja, annak, hogy a férj tud a barátról, hisz az asszony a barátja ajándékával tér vissza hozzá. A ghallák legalább nyíltan csinálják. De a barát tovább megy a nóbliességben. Még külön küld egy marhát és egy lovat, felszerszámozva a férjnek, sőt a férj anyját s barátnője alangéját is megajándékozva öszvérrel, ruhával. Hjah! Vannak még gavallérok a világon!...

Igy azután, hogy az utat megpuhította, ellátogat barátnője férjé-

hez, jóban lesz vele s szabad bejáratot kap a házba. Csak az alangéval kell megegyeznie a látogatások idejében. Mivel pedig az alangé már kapott egy ösvért s még többre is van kilátása, nem gördít nehézségeket a barát utja elé.

A férj meg egyáltalán nem tördök a dologgal, megnősül még egy párszor; mindig a legutolsó feleség hozományából. Az asszonyok pedig békében élnek egymás közt. Miért ne? Ez az ultramodern háremélet nem is olyan egyhangu, hisz mindenik feleség-

nek meg van a maga alangéja és barátja. Sőt, ha a barátot megunja, mást választhat magának. A férj csak azt köti ki, hogy egyszerre nem szabad több barátot tartania. Szegény ghalla menyecske, be kell érje a férjével, a szeretőjével és a barátjával...

KETTŐ MEG EGY HARMADIK

— Kisvárosi történet —

Amikor elindult a vonat: reggel volt. Ama júliusvégi, nyári napok egyike, melyen csak ilyenkor van frissesség, némi mozgás és estefelé, de az már másmilyen. Az utasok közül némelyek bizonyos szokászerűséggel mélyedtek a most velt ujságokba, mások órájukra néztek s fontoskodva mondták egymásnak:

— Hm. Ugy látszik: késünk.

— Hja! Nem megy már ma rendesen semmisen.

— Hány óra van pontosan most kérem? — vegyült be a morajba egy harmadik hang és mire a sziszegő, prűszkölő mozdony átszaladt az utolsó váltón, már meg is indult a speciális vasuti ársalgás és terjedt, terjengett, akár valami langyos pocsolya, ha nagyon zuhog a nyári eső.

Az egyik másodosztályú szaszban sápadt, magas fiú ült. Ruhája és cipője jónevű mesterre vallott. Hoszsú, finom ujjai lágy remegéssel tartották a jóillatu cigarettát, sötétpuha haja egy szoborarcot emelt szinte ki. De ebben volt valami fájdalmas és különösen a sötét karikák, mesés pilláktól árnyékolt szeme alatt, titok és féktelen nászok jeggyűrűként húzódtak meg, mintegy felve a józan nappali fénytől, holmi kékes bágyadsággal. Révedt mosollyal nézett ki az ablakon, amelynek szele dühöngve tépte a szalánnyokká a kékes cigarettafüstöt. Bucsuzott bensőleg ettől a várostól, bucsuzott halkan mindentől, ami ittmaradt mögötte a csendben, amint a vonat lármáján ropogott vele előre.

Fáradt vagyok. Halálosan fáradt — gondolta busongva, de büszke ellustulással.

— Majd onnan... irok neki És a többieknek is.

De ez inkább olyan határozatlan szándékként csillámlott fején keresztül. Hirtelen felriadt.

— Kérem a jegyeket — szölt a kalauz, felrántva a szakasz ajtáját. — Királyháza? — kérdezte tőle. — Na holnap ilyenkor már ott tetszik lenni.

Bizonyos jóakarattal mondta ezt.

— Holnap reggel. Igaz: ni. Hissen utazom — ötlött eszébe. — Még tovább is, mint Királyháza. Valahová fel Máramarosba, egy kis, hegyvidéki faluba. Jó és nyárspolgári, csendes rokonokhoz, akik már többször hívtak.

Valami homályos kép is alakult ki most emlékezetében arról a helyről, ahol már járt egyszer régen, mint kisfiú.

— Istenem, de jó volt még akkor — gondolta aztán.

A vonat köhögve furta magát be a messzeségbe.

Még meglepetés is várt rá, amikor vasárnap délután megérkezett. A családi viszontlátás, kíváncsiságkielégítő viharos öröme után — már a hirtelen elébesziveskedett ennivalókat fogyasztotta — egyszerre csak csapódott az ajtó

és bejött két leány. Az egyikben sablonos mosollyal és gesztussal ismert unokahangura, de a másik...

— Kedves Ica — szölt a családfő, a fiu nagybátyja — bemutatom öcsémet, Bodrogi Lajost.

És Bodrogi Lajos — ez volt a neve a most érkezett vendégnek — önmaga előtt is csodálatosnak tetsző közömbösséggel fogta meg a eléje nyújtott kezét. Még a megszólást se hagyta abba, hanem gyorsan visszaült, mintha félni kellene attól, hogy valaki más közben elcseni a ételt.

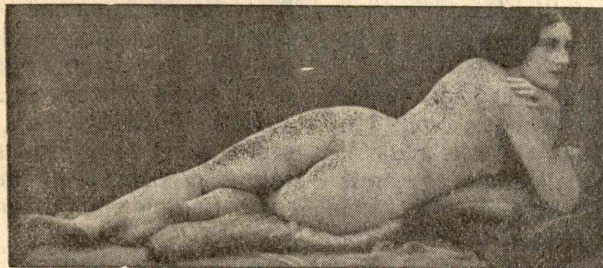
— Ép jókor jöttél — mondta később Jenő, az unokaöccse — holnap nagyszerű kirándulás lesz.

— Jaj istenkém — aggódalmaskodott Ica, csak ne essen az eső! Most is olyan meleg van.

— Tudjátok mit? Menjünk fürdeni — indítványozta Janka, Bodrogi unokahuga. Terád is ráfér Lajcsi, Tudsz uszni?

— Na hallod? Még azt se?!

Ott kint a pataknál, a magasabb

Fekvő asszony

— Eredeti felvétel —

erkölcsi világrend törvényeinek értelmében elváltak a lányok a fiuktól és így Lajos és Jenő együttmaradtak.

— Te Jenő — hangzott egyszer csak — mondd: milyen egy ilyen falusi kirándulás?

— Hát kérlek szépen. Először is az asszonyok mindegyike főz, vagy főzet háromszor annyit, mint rendszeren. Ezt aztán kihozzák a cselédek. Ott kint aztán ötperces szünetekkel megeszi mindegyik lehetőleg a másikét, hogy legyen majd mit leszólni másnap. Mire ezzel elkészülnek: itt is az este. Ha jól megy: van egy kis ivás is, aztán: slussz.

— Valahogy így gondoltam én is. Hanem te Jenő!

— Na.

— Ez az Ica, ez az Ica, te, ez egy egész jóképű lány.

— Igen. Nem esne ép rosszul az embernek.

— Te Jenő! Mit gondolsz?...

— Ah, fenét. Nem hiszem. Különben... mit tudom én? Próbáld meg, ha nincs más dolgod. Énnem semmi közöm sincs hozzá.

— Édes fiam: nem kell nekem most nő, ha utánam hajigálják is. Pihenés kell nekem, Jenőké. Pihenés. Jó levegő. Sok alvás. Jó koszt.

— És víz.

Bodrogi elnevelte magát.

— Igazad van.

Csakhamar nagy locspolás zaja hallatszott és pár pillanat múlva imponáló tempókkal szelte két fehér kar a habokat.

— Jól uszik ez a Lajos — gondolta Jenő a parton, miközben lehuzta cipőjét.

*

A kis hegyivasut csupa nyitott kocsikból állott. Ezek pedig érdekes virágágyakhoz hasonlítottak, amelyekben furcsa, fantasztikus összetételben viritottak a könnyű, nyári, női ruhák megmegszakítottan a férfiak komorabb foltjaitól.

A kirándulók csapata ment a hegyek közé.

Ica és Bodrogi egymás mellett ültek. A leány is vendég volt Jankáéknál. Jankának volt iskolatársnője és barátnője. Valahonnan: egy megszűnt városból jött vele és ők ketten így, valamiképp összetartozóknak érezték magukat.

A fiu beszédje, holmi sötét színekbe mártott ecsetként fájó, de vonzó képet festett némi vázlatos kontúrokból háttér gyanánt, melybe itt-ott megragadón vegyült bele az ő sápadt, inkább szenvedő énje. És

ez kitűnő ellentét volt most a mindennel szemben, mert az őket környező vidám kacajok és az egész táj boldog mosolya ide nem illő, szomorú színeknek tűntek fel. Ica előtt és a tekintetét néha erről az érdekes arcáról levette, a többiek vidámsága kis időre érthetetlennek tetszett előtte. És oly jól kapcsolódott bele ez a beszéd, az ő csendes életébe, mely utóbbi időkben szintén bus volt, egy drága és nehéz veszteség után, melyet oly jól esett most neki elmondani, valakinek, a sok nevető figura között, ki figyelemmel hallgatta és mintegy saját sorsával vigasztalta. Mikor pedig estefelé hazatértek és hűs szellő nyargalt át a nyitott kocsik felett, szorosabban egymás mellé huzódva, kezeik a leány felöltőjének zsebében lágyan kulcsolódtak egymásra és úgy érezték, hogy megtalálták azt, amit az egyik oly régen, hiába keresett a lázok mámorában, és amit a másik nem régen veszített el, — úgy hitte — örökre.

Istenem, milyen más ez, mint a többi — gondolta sejtelemszerű érzésektől borzongatva Ica, akkor este, miközben szinte a fejéig bujt a takaró alá.

Néhány nap múlva, egy szép és szelid estén kimentek mindnyájan az állomásra. Kovács Mancinak kellett az estli vonattal megérkezni, valami távoli rokonnak.

Ők ketten: Bodrogi és Ica fel és alá sétáltak a vágányok között. A leány nem valami nagy örömmel várta a másik megérkezését, valami homályos aggodalom dulta és elgondolkodott. Aztán odafordult a fiuhoz.

— Tudja mi gyógyítaná meg magát Lajos? — kérdezte, mikor egész messze voltak az emberektől és a hirtelen leszálló alkonyi homály szeparálta őket a többiektől.

— Mi, kérdezte Lajos közönyösen.

— Ne értsen félre. De úgy gondolom, ha magát egy tiszta, fehérlelkű leány szeretné, valami — úgy szokták ezt mondani — ideális szerelemmel, szóval tudja: inkább a lelkével és ha... maga is... akkor...

Nem tudta befejezni, mert egyszerre csak karok kulcsolódtak köréje és a szája néma maradt a csók alatt. Boldog volt ebben a pillanatban.

A fiu aztán nagyot sóhajtott és valami fanyar mosollyal nézett maga elé. Tudja ég: ő valami mást várt, valami nagyobb, valami szebbet... Ez? Ez már nagyon is gyakran ismétlődött életében. És az ismétlődések unalmasak.

Berobogott a vonat és az egyik kocsiból kiszállt Kovács Mancsi.

— Nem valami szép — mondta Bodrogi hazamenet Icaéknak.

— Nem. De érdekes arca van. Erősen magához szorította a fiu karját.

Ezzel aztán új dolog kezdődött meg. A három ember valami különös módon egybekapcsolódott. Vonzás, kíváncsiság és az egymásrautaltság, talán a környezet is úgy hatottak, mintha csak hárman lennének egyedül, valami lakatlan szigeten. A fiúnak pedig roppant érdekes volt ez. Ujszerű volt a helyzet. Furcsa néha, de jóleső, kedves.

Különösen esténként tudtak legjobban együtt lenni, zavartalanul a két leány hálószobájában. Itt Lajos aztán szokatlan dolgokat művelt. Beszélt, szinte előadásokat tartott a két szomszárnak a csendben. A mámort, ezt a külön életet, a mostani béklyóitól felszabadított, szent szerelmet hirdette nekik dogmatikusan, fölényes részletességgel.

És ők hallgatták. Néha elpirultak ugyan, de ez csak kezdetben volt. Később már úgy tekintették, mintha ő is nő lenne és ez fölöttebb különös gyönyört okozott neki. Képes volt hidegen és nyugodtan nézni, valami magasabb gyönyörrel, hogyan hullanak le róluk a ruhadarabok és azok is adóztak neki hálásan szép meztelenségükkel, néha meg furcsa kacagások hangzottak fel ebben a szobában.

Aztán bebujtak az ágyba a nők, mert ott még jobb volt hallgatni meleg testtel és kezekkel a takaró alatt. Gyakran még éjfélkor sem eresztették el.

— Legalább megtudják mi a kéj, mi a mámor, a szeretés. Ha mindjárt elméletileg is. Talán így még jobb is. Majd aztán merem fognak akarni. Élni fognak és nem vegetálni. És sohasem felejtenek el engem, ki megnyitottam nekik a kapukat.

Igy morfondírozott Bodrogi, ha mosolyogva lement szobájába aludni.

Egy ilyen estén aztán, valahogy ketten voltak együtt Icaival ott fent Mancsi valahol kint lehetett. A leány az ágy szélén ült, blúzát nyitva volt, haját bontogatta és olyan szép várakozással simulgott hozzá, aki elgondolkodva ült mellette. Csend lett és a fiu feléje fordulva mélyen a szemébe nézett. Megfogta a kezét erősen, de az

kiszabadította magát, aztán csak átölelte fejét és eldülten, gyengéd-
den magához huzta. Aranyzuha-
tag omlott le fejről és nagy, fel-
szabadult felsőhajrással fogta azt
a férfifejet kezébe anyáskodón is
kissé és betakarta, bepólyázta abba
a puha, illatos aranyba.

Nem hallatszott egy szó sem,
legfeljebb egy-két bugó, drága
sőhaj, ami boldogan hirdette fiatal
testek könyörgését az örömet.

Bodrogi Lajosnak egy pillanatra
átvillant a fején, hogy most kimé-
lellenül és vadul átnyalábolja ezt
a pompás szőkecséget, beleharap
a szájába, hogy belefojtsa a nagy
sikolyt, fel is mozdult remegőn...
de aztán visszasüllyedt a pár-
nákra.

Sajnálta is egy keveset, holott
mindjobban simogatta már, sze-
gény nő, testével a testét és aztán
eszébe jutott sok profán realitás.
Fájdalmas küzködés, valami okta-
lan elrémülés egy vétetlen ajtó-
nyitásban esetleg. Meg arra is gon-
dolt, hogy mennyire összeomlana
itt az a sok szépség, amiről ő es-
ténként beszélt és amit hirdetett.

— Hát miért éppen én? — gon-
dolta méltatlankodva és lassan ki-
huzta magát a sok aranyból. A
leány megdöbbenve nézte. Egész
kicsire kuporodott össze. Arca ső-
létlen fénylett a forróságtól és hang-
talanul nézte, hogyan kel fel Bod-
rogi Lajos mellőle, hogyan nyuj-
tózkodik egyet és nevet rá fölé-
nyesen, csaknem gunyosan. Mintha
megverték volna csufosan, a világ
előtt, meztelenre vetkőztetve, le-
vágta magát elfordultan a párnák
közé. El szeretett volna tűnni a
világból, aztán szégyenérzés vett
rajta erőt, maga sem tudta bizto-
san, hogy miért. Szerencsére nyílt
az ajtó és bejött a Mancsi.

Pár perc múlva Bodrogi elhagyta
a csendes szobát.

A következő estén később in-
dult fel a szokottnál. A lányok
szobája ugyanis, az emeleten volt,
ő pedig a földszinten hált Jenővel
együtt, ki mint most is, rendszerint
aludt, mikor Lajos kirándulásaira
indult. Főnt azonban megállt az
ajtó előtt, mert élénk beszélgetést
hallott.

— Hm. Vajjon miről beszélhet-
nek? — gondolta kíváncsian és
csendben maradt. Most a Mancsi
hangja hallatszott.

— És aztán szereted te ezt a
Lajost?

— Hogy szeretem e? Hát hiszen

herceg fiu, érdekes fiu, okos is...
de...

— Na?

— De tudom is én... Tudod
nem tudom azt neked így elmon-
dani. De... de... azt hiszem,
ha mondjuk én lennék az ő he-
lyében, — tudja isten — én azt
hiszem — másképp viselkedném.
Igy például tegnap este...

— Mi történt tegnap este?

— Semmi. Hiszen ép... egy
szóval semmi. Semmi, na, ha mon-
dom. Különb, majd elmondok
neked egyszer. Majd máskor. Majd
egyszer.

Erre egy kis szünet következett.
Lajos félelmetes csendben állt és
figyelt. Megint Mancsi szólalt meg.

— Na és hidd el: nem is olyan
okos. Hiszen nem mondom, olyan
kellemesen izgató dolgokról be-
szél, de tudod az ismélődések
unalmasak.

— Igaz!

— Na és csak nem fogom neki

megmondani, hogy én már nem
vagyok szüz...

— Még ez hiányozna — neve-
tett Ica — És tudod mit — foly-
tatta — egyszerűen becsukjuk az
ajtót és nem eresztjük többé be.
Minek?

— Nagyszerű! Tényleg! Csuk-
juk be. Elég volt a sok beszéd-
ből.

Most aztán mozgolódás és utána
gyors tipegés hallatszott. A kulcs
élesen csattogott kettőt a zárban,
utána a meztelen talpak gyors és
tomp dobogása a szőnyegen és
csend...

Bodroginak erre már nevetnie
kellett. Félt, hogy hangos lesz, ép
ezért óvatosan ellépett nesztelenül
az ajtótól. Egy pillanatra az Ör-
dög befejezése jutott eszébe. Igen,
igen, mikor dr. Kovács egy kecses
gesztussal így szól: „Voilà“. Itt is
jó ez.

— Voilà! — mondta hangosan
nevetve és füttyörészve futott le a
lépcsőkön.

F. E.

Utcai ismerkedés

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. — Kéziratokat nem adunk vissza. — Levelet csak válaszbélyeg ellenében írunk.

Andrészt István, Temesvár. Századok óta azon vitatkoznak, hogy a nevelés szempontjából a titkolódzás, vagy felvilágosodottság lenne e a helyesebb? Azt mondják, hogy a teljes felvilágosodottság a megszokott társadalmi életet is megbolygatná. A világ akkor sokáig már fenn nem állana. A szerelem, a gyöngye nem iránti lovaság, a nemes érzés csődbe jutna. A durvaság, gunyolódás ismét általános szokássá válna. Nem hinnénk senkinek, senkiben sem biznánk, ha mindent tudnánk. Boldog, életvidám pedig valaki csak addig lehet, míg tudatlan, míg a természet titkait nem ismeri.

Mikor a mult kísért. Három évvel ezelőtt Budapesten jártam és megismerkedtem egy oltani nagykereskedő kedves és szép unokahugával. Egy hónap után eljegyeztem a leányt, feleségül vettem és hazavittem szüleimhez, ahol három év óta a legboldogabb családi életet éljük. Üzleti utazásaim közben feleségem szülővárosába kerültem és itt szörnyű dolgokat tudtam meg. Feleségem, aki most 22 éves, már 15 éves korában egy diákkal megszökött és azóta a legszabadabb és legféltetlenebb szerelmi életet élte, minden második férfi karjában tarthatta és az egész város sajnálkozva beszélt az eltévelyedett urileányról, akit a szegény elől rokonaihoz Budapestre küldtek. Megsemmisültem tértem haza. Feleségemnek semmit sem szóltam, a multat korrigálni már ugysem lehet, házasságunk óta pedig mintaszerű életet folytat. Nem tudom most, hogy mit tegyek: mióta az esetet tudom, — négy hónap telt el azóta — elhidegültem feleségem iránt és akit azelőtt forrón szerettem, azt most megcsókolni sem tudom. Négy hónap óta egyetlen egyszer sem aludtam vele, úgy hogy családi életünk teljesen felborult. Az esetem olyan szégyenteljes, hogy restelek bárkitől is tanácsot kérni, vagy tragédiámról beszélni. Azért fordultam Önökhöz. Mit tegyek?

MAISON PERÁK

Timișoara, Belváros,
Lloyd-sor 4. szám.
Telefon: 12-52.

— Válasz. Ha a felesége jó feleség lett és szereti Önt, igyekezzék legyőzni a hirtelen kelt ellen-szenvet, melyet valójában csak a konvenció táplál. Mondjon el mindent a feleségének és keressék együtt a gyógyulást. Ha minden próbálkozás ellenére sem tudnak már megférni, úgy a válás az egyedüli kivezető út.

Megnősülne 42 éves, önhibáján kívül elvált, gyermektelen, keresztény, gentry uriember, volt huszárkapitány, sportember, kinek megfelelő jövedelme van ahhoz, hogy házasságánál a sokak által megkövetelt hozománnyra különösebb gondot ne fordítson. Keresi azon magas, nem kövér, karcsu termetű és intelligens urileányok, esetleg gyermektelen urinő ismeretségét, aki kölcsönös megtetszés esetén őszintén szerető felesége lenne. Leveleket „Az élet ugyis álom” jelige alatt e lap kiadóhivatala továbbítja.

Férjhez menne független, középkorú urinő, circa 150.000 lei készpénzhozománnyal, csinos lakással 45 év körüli biztos keresettel rendelkező férfihez, lehet intelligens iparos is.

Megnősülne 26 éves, keresztény fiatalember, chemikus (vegyész) abszolút végzett, jó családból származó urifü; keresi házasság céljából azon korához illő, nem szegény urileány komoly ismeretségét, akivel együtt elindulna az élet nehéz útján. Leveleket „Új élet hajnala” jelige alatt e lap kiadója továbbítja.

Megnősülne 58 éves garcon uriember, évi 300.000 lei biztos keresettel. 45 évnél nem idősebb urinők leveleit „Bátraké a szerencse” jelige alatt a lap kiadóhivatala továbbítja.

26 éves elvált vidéki fiatal aszszony, 100.000 lei készpénzhozománnyal azonnal férjhez menne jobb iparoshoz is. Leveleket „V. 26” jelige alatt e lap kiadóhivatala továbbítja. (W)

Férjhez menne 23 éves, szép, szőke, komoly gondolkodású hivatalkóleány, 130.000 lei készpénzhozománnyal, kész lakással és kelengyével. Hasonló zsánerű és korához illő férfiak levelét „Félárva” jelige alatt a lap kiadóhivatala továbbítja.

Nagy borkereskedő vidéki nagyvárosban, 42 éves, izr. vallású, szép arcú, csinos férfi elvenne lányt, vagy gyermektelen vagyonos özvegyet, csak izr. vallású, szintén csinos, jóarcú, intelligens hölgyet. Leveleket a kiadó továbbítja „Borkereskedő” jelige alatt. (W)

Orvos, járási székhely városában, 34 éves, keresztény, megnősülne. Csak korához mértén, vagyonos hölgyek levelét kéri „Orvos” jelige alatt a kiadóhivatalba küldeni. (W)

Szép házzal, özvegy tanárné 30 éves művelt leánya férjhez menne. Leveleket a kiadóhivatal továbbítja „Nemes lélek” jelige alatt. (W)

Szép, szőke, 19 éves leány, róm. kath. vallású, zárdai nevelésben részesült, 500.000 lei hozománnyal férjhez menne. Leveleket „Szőke lány” jelige alatt a lap kiadóhivatala továbbítja. (W)

35—40.000 Lei havi jövedelemmel megnősülne 38 éves, szimpatikus, izr. vallású nőtlen fogorvos, vidéki nagyvárosban. Korához és keresetéhez illő, nem molett nők leveleit „Fogorvos” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja. (W)

130.000 lei készpénzhozománnyal férjhez menne 45 éves, gyermektelen, jól kereső keresztény, intelligens uriaszszony. Leveleket „Lehet jobb iparos is” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja.

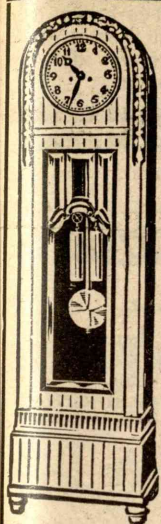
3 nap alatt eltüntetett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Hölgyek figyelmébe!

hajmosás, hajfestés, hullámosítás (Dauerwelle) manikűr és modern szépségápolás. Pontos és higiénikus kiszolgálás. — **J. Waltrich,** női fodrász-szalón.

Megnyílt a Gyárvárosban, Fő-ucca, Dr. Kovács gyógyszerháza mellett új női **fodrászterem.** Ondolalás,

Elsőrangban berendezett női fodrász-szalón, a modern szépségápolás és kozmetika legújabb követelményeivel. Elsőrangú hajfestés, manikűr és hullámosítás (Dauerwelle) vendég-hajak művészi kivitelben. Elsőrangú szakerők, figyelmes és pontos kiszolgálás.

Pontosan járó órák

Lelkiismeretes

órajavitások :

**Gács
Ferenc**

órásnál, Timișoara

Király-tér 12. sz.

(Erzsébetváros)

Vízumokat és más meg-
bizásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintéz

PINKERTONBOY

Timișoara — Telefon 75

Elsőrendű

keményfahálok,
ottománok,
ágybetétek

olcsón SIEBOLD butorgyárban,
Timișoara II. Távirat utca 19.
Tel. 6-99. (39)

Férjhez menne fess,
Barcu temesvári zsidó hivatalnok-
ány, évi 60 000 lei biztos kereset-
el, kész lakással és kelengyével,
sak izr. férfihez, akinek hasonló
keresete, vagy más jövedelme
an. 32-45 év közötti férfiak le-
teleit „Közös szimpatia” jelige alatt
lap kiadóhivatala továbbít.

Megnősülne szabadpá-
án levő, 27 éves keresztény fia-
lembere, akinek évi 150-200
zer lei keresete van. Korához
ő, feltétlen intelligens és jó lel-
lelű, nemes gondolkodású leá-
vok leveleit „Drágakő” jelige
att e lap kiadóhivatala továbbít.

Férfi óvszerek

minden kivitelben és minőségben, fél
tucatja már 1 Schilling 60-tól. Férfi és
női különlegességekről árjegyzéket 40
groschen beküldése ellenében franco
küldi: **Mary Nowak** különlegességek
ruházata: Wien, XV. Fünfhausgasse 6.

Csinos és szép női kebel

csak úgy érhető el, ha a Dr. Rix
féle garantált kebelkrémet hasz-
nálják. Bármily kora nőknél a
siker biztos. Mintadoboz 4 schil-
ling, nagy doboz 6 schilling.

Dr. A. Rix kosm. intézet, Wien
IX/3. Lackierergasse 6/3

Villamos zongora

kávéházak és vendéglők részé-
re, a legújabb zenedarabokkal.
Óriási idő- és pénzmegtakarítás.

Continental Muzik-Werke

Wien, XIII. Linzerstr. 174-180.

Kalmár szücsáruház

BUDAPEST VII., Wesselényi u. 27.

Elsőrangú szőrmebundák!

Beermann lovarda

Berlin, a pályaudvar mellett.

Egy tíz órából álló kurzus 45 Márka.

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Majthényi Károly

vízvezeték, villany- és csatornázás
szerelő

Telefon 11-29

Timișoara, III. Doja u. 6

Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és vilanyszerelés, házteléfono és gázkályha
javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Schumpela és Szappanos

üvegcégtábla festészet

Tel. 21-52 (Hunyadi-ut 14)

„KNIRPS” ZSEBESERNYŐ

világhírű.

Elegáns hölgyek kedvenc kísérője.

Gyártja:

„KNIRPS” művek G. m. b. H.

Berlin, S. W. 61 Tempelhofer 22

AZ

ARADI KÖZLÖNY

Erdély magyarságának legelterjedtebb
és legkedveltebb napilapja.

Fönnáll 44 éve.

Tipografia UNION könyvnyomdája. Lugoj

Hotel BRISTOL szálló BUDAPEST

Teljesen újonnan berendezve és modernizálva. Minden szobában hideg és meleg folyóvíz, telefon és rádió. Egyágyas szoba 5 pengőtől, fürdőszobával 10 pengőtől.

Étterem Kávéház Bár

Férjhez menne egy nagy gvár főlistviselőné, kinek évi 100.000 leit meghaladó biztos. jövedelme, nemkülönben lakása van. Csak komoly és teljes tárgyilagossággal megírt 35-43 között levő férfiak leveleit kérem „Őszirozsza” jelige alatt.

DARMOL

csokoládé minden gyógy-szertárban kapható.

Férjhez menne

25 éves kereszlény, temesvári varrónő, fess, szőke leány, a ki-nek havonta 7-8000 lei biztos keresete van. Feleségül menne azon korához illő temesvári, vagy környékbeli jobb iparos-hoz, esetleg hasonló zsánerű férfihez, lehet özvegy is, a ki-nek mindenben támogató felesége és segítője lenne. Leveleket a lap kiadóhivatala „Keresem a párom” jelige alatt továbbít.

Amigó férfiszató, Timișoara IV., Begabalsor 26.
Jutányosan vállalkoz minden szakba-vágó munkát!

GUMMI CIKKEK!

Rendkívüli érdekes képes árjegyzéket házassulandóknak és betegeknek diskrét csomagolásban, frankó küld:

PARFUMERIA MORGENSTERN
Frankfurt a. M. 94.

Postfach No. 47.
Hivatkozzon erre a lapra!

Kohl női fodrász-szalón,
Belváros,
Lonovits u. 2. Elsőrangú hölgyfod-rászat, manikűr, hajfestés.

Ön szép lesz ha „Dolly” krém, pu-dert és szepi-érvizet használ, mely mindennemű szeplőt, májfolt, tot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül eltávolít. — Kapható:

Roth Jenő gyógyszer-tára-ban Timișoara, Mehala (villamosmegálló.)

Károlyi József

uri fodrász
Timișoara, Belváros, Jenőherceg ucca 14.
Hajvágás hölgyek számára is.

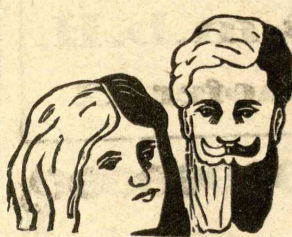
Modern ékszerek, szak-szerű javítások:
Lehrner,
Gyárvaros, Kossuth-tér.

Szt. Gellért Gyógyfürdő és szálloda Budapesti

Legtökéletesebb fürdő és gyógyberendezések. Elsőrangú szálloda

Egy ágyas szobák 6-12 Pengőig
Két „ „ 12-22

Nagy vízum- és utazási kedvezmények!

Haját, szakálát
„Glóriával”

a hajfestékek ki-rálynőjével fesse. Rögtön fest sző-kére, barnára vagy feketére. Garántáltan tar-tós és ártalmat-lan. 1 „Gloria”

hajfesték, 2 hajfestő kefe, 1 folyékony hajmosó kátránychampoing és még 30 hasz-nos háztartási tárgyat csak 159- leiért meg 35- lei portó- és csomagolásért küld utánvétellel:

Hölgyek
figyelmébe!

Ha szép, tiszta és üde arc-bőrt óhajt, használ-jon naponként „de Beauté” szépségápolási különlegességeket. 1 puder, 1 szappan, 1 arckrém dobozban és még 30 drb. hasz-nos háztartási tárgyat csak 159 Leiért meg 35 lei portó és csomagolásért küldi utánvétellel:

Hölgyek
érdekében!

Patent ondulálóvas. Minden nő a patent ondulálóvassal épp-ugy ondulálhatja magát, mint a női fodrász. 1 patent ondulálóvas és még 30 drb hasznos háztartási tárgyat csak 159 leiért meg 35 lei portó és csomagolásért — utánvétellel küldi:

Nicolin, Magazin „Parisienne” Timișoara I., Strada Avram Iancu 4.
(Takarékpénztár ucca)

Cipőt fest minden színben Kókay József cipész, Timișoara, Gyárudvar-ucca 8